

قات نشینهای بلوک زهراء:

کتابی است بقلم جلال آل احمد. با قطع رقعی در ۱۷۸ صفحه دارای یک نقشه وسی تصویر این کتاب که پنجمین شماره رشته «راه دانش» است از طرف کتابخانه دانش در مهر ۱۳۷۲ انتشار یافت. آل احمد در این کتاب همان کاری را کرده که در «اورازان» انجام داد ولی اینجا با روشی سنجیده تر و کامل تر. «قات نشینهای بلوک زهراء» شامل ۸ فصل بشرح ذیر است:
آشنائی با محل- کلیات- آب و ملک- کار و بار- خانه و زندگی- سوک و سرور- افسانه و مثل و لهجه -

آل احمد در فصل اول کتاب سوابق آشنائی خود را تشریح میکند. اما در این فصل مطالب دیگری نیز بر روی کاغذ آمده است و چقدر هم در عین سادگی جالب بنظر میآید. وقتی آل احمد کوچک بود خواهر بزرگش را بشوهر داده اند و شوهر خواهش اهل ده ابراهیم آباد است. پدر داماد که فوت میشود پدر آل احمد برای اینکه مردم بلوک زهراء ملاهی و پیشوائی دامادش را قبول کنند دست داماد و پسرش را میگیرد و روانه دهات میشود. با ابراهیم آباد و سکن آباد و جاهای دیگر میروند داماد جوان را که از طلاق علوم دینی قسم است همه جامعه معرفی میکند. پدر آل احمد پشت سر داماد جوانش نماز میخواند و با او قضا میکند و همینکه داماد را مستقر مینماید با جلال مراجعت میکند و با این ترتیب اولین سفر آل احمد در ماشینهای سیمی سالهای ۱۳۰۸ و ۹ پایان میپذیرد.

آل احمد از این سفر خاطرات زیادی ذخیره کرده است و از همان تاریخ پایش بدهات بازمیشود تا بستانها را بخانه خواهر میرود که هم دیداری تازه کند و هم بیلاق رفته باشد یادداشت‌هایی که آل احمد در سکن آباد و ابراهیم

آباد و یاد را از آن فراهم کرده است در همین کتابهای او جمع آوری شده و سروصورتی پیدا کرده است.

اما برای نوشن «تات نشینهای بلوک زهراء» تنها بهمان یادداشت‌ها قناعت نشده است.

آل احمد در تابستان ۱۳۳۴ سفری به آن نواحی کرده است و با تفاوت شمس آل احمد برادرش که تمام عکس‌های کتاب متعلق با اوست کاراً این تحقیق و تتبع ادبی و اجتماعی و اقتصادی را پايان میرسانند. تهیه این یادداشت‌ها مشغولیت ایام اقامته آل احمد در انجاهای بوده است و پس از این‌که برای انتشار آماده می‌شود خود نویسنده هم نمیداند آنرا از چه مقوله حساب کند. آیا سفر نامه است تحقیقی از آداب و رسوم اهالی است؟ یا بحثی درباره لهجه‌ها؟ با این ترتیب نویسنده اشاره می‌کند که این نوع کارد در رشته تخصصی او نیست. برای این‌که آل احمد نه خود را لهجه شناس میداند و نه با مردم شناسی یا قواعد اقتصاد سروکاری دارد. ولی آل احمد سعی کرده است با صرف وقتی که اندکی از حد متعارف بیشتر است مجموعه مختصری فراهم آورد که حاوی تکاپوی زندگی روزمره مردم ده‌نشین باشد (صفحه ۱۲) و انصافاً در این دقیقی که کرده است بسیار خوب از عهده برآمد و اثری نفیس و جالب و قابل استفاده بوجود آمده است.

در همین دقت آل احمد از آداب و رسوم و سوک و سرور مردم گرفته تا لهجه و زبان و اصطلاحات و کشت و کار مزرعه و سیستم کشاورزی و وضع اقتصادی و داد و ستد و تشکیلات اجتماعی همه را مورد مطالعه قرار میدهد و یک مجموعه بدست میدهد که آئینه از زندگی مردم آنسامان است.

با این یادداشت‌ها آل احمد مقداری از خاطرات خود را تجدید و بر روزهای خوش عمر که در گوش آرام و با طراوت دهات سر کرده است شادی می‌کند و در عین حال بطوریکه خودش مینویسد با چاپ این خاطرات یک خانه تکانی هم در ذهن خود کرده است. اما پس از خانه تکانی با آنچه از خانه ذهن و فکر شیرون ریخته اظهار علاقه و دلبستگی می‌کند و آنرا حاصلی از عمر گذشته میداند که

نهایا بازمانده آن همین خاطرات است.

فصل اول کتاب نمونه از نشر آل احمد است. نشر آل احمد روان - شیرین پخته موشکاف زیبا و ساده است. آل احمد تعارف و مجامله نمیکند و در مقابله با عیوب و فساد و ابتذال اغماض و محافظه کاری ندارد آدم وقتی نوشه آل - احمد را میخواند گوئی با خود او صحبت میکند یا با قهرمانهای داستانها یش و بنظر من تمام ارزش نشر آل احمد در همین سادگی و روانی است. در هر حال فصل اول کتاب فقط مقدمه است.

در فصل دوم کتاب ازموقعيت محل تاثیر تاتی و ترکی در یکدیگر آمار امور کدخدائی و مباشرت ده سخن رفته است «زبان تر کی آذر بایجانی همچون سیلی ساله است راه افتاده و آنچه از زبان و نیمه زبان و لمبه در سر راه خود دارد با خود میشوید و میرد... و خوشبختانه این نازاحتی خاطر جزء آن دسته از اموری نیست که اولیای امور بخاطرش کمیسیون کنند... و اگر قرار باشد زبان همه مردم این مملکت زبان تصنیفهای احمقانه را دیو و روزنامه های کثیر الانتشار و گزارش های اداری باشد آیا بهتر نیست در یک گوشه دیگر...»

جهیت سگز آباد را آل احمد در حدود ۲۵۰۰ نفر و از آن ابراهیم آباد را تا ۱۵۰ نفر تخمین میزند و سپس با هم کدخدائی و میربنه ها (ریاست خانوار) میپردازد.

در فصل سوم قنات و هر ز آب ده و چگونگی تقسیم آب با قلک که ساعت آبی سگز آبادیها (!) است و آسیابها و وضع مالکیت و سهم اربابی و رسوم برها و مزدهای جنسی و بادهای محلی مورد بحث و مطالعه قرار گرفته است و از لحاظ اجتماعی و اقتصادی در خور دقت واستنتاج فراوان میباشد، بحث مفصلی در باره قنات و آب رو دخانه و چگونگی تقسیم آن و اهمیتی که آب در کشاورزی دارد. «هم سگز آباد و هم ابراهیم آباد دهات اربابی هستند. و بدتر اینکه مالک سگز آباد یک نفر نیست بلکه دو نفر است و باز بدتر اینکه از این دو نفر یکی نظامی است و دیگری نیست... هر یک از این دو مالک در صددند دست مالک دیگر را کوتاه کنند. ناچار اختلافات محلی را دامن میزندند دم این و آنرا میبینند. در دعواها کیش میدهند. و قنات ده سال به ده سال هم لار و بی نمیشود.»

در فصل چهارم از کشت و زرع باغستان انگور و کارهای غیر زراعتی و

قالی و گلیم بافی و کار و کاسبی و پول سخن رفته است شخم و کشت و آبیاری و درو فقط با مردان است گاو نر و مرد کهنه ابزار و ماشین های کشاورزی (!) دهات بسیار جالب است و عکس هایی که از آنها آورده شد وضع کشاورزی را بخوبی مجسم می کند کنم و جونان روزانه است و کشت آنان عادت دیرینه و ارباب هم که در آن سهیم است ناچار وظیفه شده است انگور چینی و دوشیدن چارپا و کارهای خانه و بچه، با ذهنهاست و همچنین خیاطی و نان بنده فصل های پنجم و ششم کتاب بخانه و طراحی آن و امامزاده ها و خورد و خوراک و پوشک و عروسی و دقص و عزای محروم و کفن و دفن و آتش مزار و سنگ قبر اختصاص یافته است عکس های بسیار گویایی برای نمایاندن چهره حقیقی زندگی در این دهات مورد استفاده قرار می گیرد.

مهنم اینست که سه شب اول پس از دفن باید سر گور تازه آتش کرد... بر روی سنگ قبری این دو شعر نوشته شده :

گلی بود من از باغ جوانی جوان بودم درینجا زندگانی
بنام کامی بروں رفتم ز دنیا خدا یا چاره کارم تودانی.
واقعاً چه غم های بی نام و نشان دور افتاده .

دو فصل هفتم و هشتم به اموری اختصاص یافته است که زیادتر در رشته تخصصی آل احمد است .

از نامگذار یها و اینکه چرا نام کتاب تات نشین ها انتخاب شده است از ترانه ها و افسانه ها مثل ها و ناسزا ها بتفصیل سخن رفته است بازی های کودکان نیز مورد توجه قرار می گیرد .

در این دو فصل آل احمد قطعه از علی نادم انصاری شاعر ۶۰ ساله ابراهیم آباد و چند افسانه و مثل و تکیه کلام را بالجهه محلی و با کمل الفبای لاتین نقل می کند و سپس به تنظیم فرهنگ مختصر تاتی (زبان محلی) بلوك زهر او مختصات صوت شناسی و دستوری و صرف افعال می پردازد . اینکار یعنی آوردن اشعار و افسانه ها و گفتگوهای اصطلاحات محلی و تنظیم فرهنگ و صرف افعال به لهجه بومی این دوده بسیار دشوار و دقیق است و درنجی که آل احمد برای انجام آن متحمل شده است از قسمتهای دیگر کتاب بمراتب بیشتر بوده . تصاویر کتاب همه گویا و توضیح دهنده هستند اما ساعت آیی صفحه ۳۰ - ابزار زراعت صفحه ۸۴ - دخترک بافنده صفحه ۵۶ - بردن عروس صفحه ۸۰ وزن سگز آبادی صفحه ۶۵ جالب تر و زیباتر ند .

۰۰۰ این بود اجمالی از کتاب آل احمد - کتابی که در راه تنظیم و تحریرش رنج فراوان تحمل شده است و در کشوری که نقشه و برنامه برای کارها یش داشته باشد مفید و با ارزش خواهد بود.

~~کتاب آل احمد~~ تحقیق و تتبیع تازه در رشتہ زبان شناسی آداب و رسوم و فلکلر توده مردم است و در عین حال با تحقیقات و مطالعات عینی اجتماعی و اقتصادی توأم گردیده و نظریه در جامعه ما انگشت شمار میباشد. در این کتاب دو رشتہ از امور دهات بلوک ذهراً مورد مطالعه قرارداد. یکی امور اجتماعی و اقتصادی دو ده ابراهیم آباد و سگزآباد و دیگری لهجه‌های محلی و رسوم و آداب و فلکلر و زبان بومی. تحقیقاتی که آل احمد در هر دورشته معمول کرده است از هر لحاظ جالب و قابل استفاده است.

~~باشد~~ باید تذکر داد که آل احمد پایه و مبنای مطالعات و تحقیق خود را بر مشاهدات عینی و پرسش و جستجو در میان خود مردم محل قرار داده است و این امر در عین حال که مبنی بر واقعیات ابڑ کتیو است شاید متضمن دقت یک شیوه علمی نباشد آل احمد با روشنی دقیق که در کارها یش محسوس است و نتیجتاً ساده و روآن و صداقت و ایمانی استوار اثراورده از جنبه ادبی و هنری دارای ارزش علمی و اجتماعی هم هست بوجود آورده است.

اگر قرار باشد لهجه‌های محلی و فلکلر و آداب و رسوم نقاط مختلف و خصوصاً روستاهای این آب و خاک مورد مطالعه دقیق و علمی قرار گیرد و از آن استفاده برای حفظ و جمع آوری ضرب المثلها و داستانها و افسانه‌ها و خصوصاً واژه‌های اصیل فارسی بعمل آید و باز اگر قرار باشد امور اجتماعی و اقتصادی «روستاهای» ایران در زمینه روابط مالک و زارع و تقسیم محصول و چگونگی سیستم کشاورزی و ابزار زراعت مورد مطالعه واقع گردد و قدمهایی در راه حل و اصلاح این مشکل بزرگ - مسئله زمین - برداشته شود. کتاب آل احمد (وهم چنین اورازان او) یکی از بهترین وسائلی است که در این زمینه موجود میباشد.

ناصر و ثوقي